

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 27. júla 2010 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **D. K. a spol.**, pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01. januára 2006 a iné, o dovolaní obvineného D. K. proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany z 15. marca 2010, sp. zn. 1T/133/2004, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam sa dovolanie obvineného D. K. **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 05. septembra 2005, sp. zn. 1T/133/2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 10. januára 2006, sp. zn. 5To/53/2005 boli obvinení D. K. a M. K. uznaní za vinných z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Tr. zák. účinného do 01. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“) v jednočinnom súbehu s trestným činom obmedzovania osobnej slobody spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 231 odsek 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

obžalovaný D. K. X. asi o 19.00 hod. v obci L. okres T. po tom, ako udrel M. A. rukou do tváre, násilím ho vtiahol do osobného motorového vozidla zn. V., EČ: T. na zadné sedadlo, následne dvere vozidla zaistil proti otvoreniu, s vozidlom vykonal jazdu do obce M. N. a odtiaľ do obce L. okr. T., kde v blízkosti autobusovej zastávky neďaleko základnej školy asi o 19.10 hod. vyzval R. Š., aby nastúpil do vozidla, keď toto R. Š. odmietol, obž. D. K. ho násilím vtiahol do uvedeného odišiel do obce L., kde pri miestnom kostole si do vozidla na zadné sedadlo asi o 19.15 hod. prisadol obžalovaný M. K., po predchádzajúcom dohovore, ktorý po nastúpení do vozidla bil rukami R. Š. po hlave a následne ho bil rukami

aj obžalovaný D. K., obaja obžalovaní bili rukami aj M. A., ktorého obžalovaný M. K. počas bitia prehľadal, z vnútorného vrečka bundy mu zobral mobilný telefón zn. N., ktorý podal obžalovanému D. K., ktorý si mobilný telefón ponechal. M. A. potom vysadili z vozidla a spolu s takto zadržívaným R. Š. odišli z obce L. do obce P. okr. N., kde ho v presne nezistený čas z vozidla vysadili, ponechali na mieste a s vozidlom z obce P. odišli. V čase asi o 23.00 hod. prišli pre neho rodičia Š. a J. B.. V dôsledku fyzického napadnutia R. Š. utrpel zmliaždenie tváre ľahšieho stupňa vpravo v oblasti líca s kožnou odreninou, menšiu podliatinu na hornom viečku pravého oka a zmliaždenie hornej a dolnej pery úst, vyžadujúce podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo práceneschopnosť v trvaní 5-7 dní. M. A. neutrpel v dôsledku konania obžalovaných zranenie.

Za to bol obvineným, každému samostatne, uložený podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 odsek 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, výkon ktorého im bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 59 odsek 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 01. januára 2006 bola V. P. s nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie o občianskoprávných veciach.

Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo 07. septembra 2009, č. k. 1T/133/2004 – 476 (rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka) bola obvinenému D. K. uložená povinnosť podľa § 555 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nahradiť štátu vyplatenú odmenu a náhradu vo výške 1.216,32 EUR (36.643,- Sk), ktoré boli uhradené ustanovenému obhajcovi JUDr. P. M., AK T., B..

Proti vyššieho uvedenému uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal obvinený D. K. sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že je nezamestnaný, nepoberá žiadne dávky v hmotnej núdzi a má tri nezaopatrené deti. Ďalej uviedol, že obhajca mu bol ustanovený štátom proti jeho vôli.

Uznesením Okresného súdu Topoľčany z 15. marca 2010, č. k. 1T/133/2004 – 496 (rozhodnutie predsedníčky senátu) bola sťažnosť obvineného D. K. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnutá ako nedôvodná.

Proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu podal obvinený prostredníctvom obhajkyne dovolanie, ktoré bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené 10. júna 2010. V odôvodnení svojho dovolania obvinený uviedol, že postup okresného súdu, ktorým bola jeho sťažnosť zamietnutá, považuje za neodôvodnený, nakoľko súd neprihliadol na dôvody, ktoré vo svojej sťažnosti uviedol. Ďalej obvinený poukázal na skutočnosť, že je doposiaľ nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v T. a o dávku v hmotnej núdzi nepožiadaval.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie prvostupňového súdu z 15. marca 2010 zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že obvineného od zaplata trov konania oslobodí.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Topoľčany, ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že nebol naplnený žiaden dôvod dovolania a navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

K dovolaniu sa vyjadril aj JUDr. P. M. (obhajca ustanovený ex offo obvinenému vo veci samej), ktorý vo svojom písomnom podaní poznamenal, že napadnuté uznesenie okresného súdu mu doručené nebolo, a preto sa k podanému dovolaniu vyjadriť nemôže.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie obvineného, ktorý je inak oprávnenou osobou na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1 Tr. por.) je potrebné odmietnuť bez preskúmania veci, lebo bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por., ktorý upravuje otázku prípustnosti a účinku dovolania, dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Za také rozhodnutie možno považovať len rozhodnutia vo veci samej, teda o predmete trestného konania, ktorým je určitý skutok konkrétneho páchatel'a. Medzi súdne rozhodnutia o takej veci napadnuteľné dovolaním treba aj v zmysle ustálenej súdnej praxe zaradiť: 1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený

trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania; 2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby; 3. uznesenie o zastavení trestného stíhania; 4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu; 5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia; 6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania; 7. uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania; 8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v rozsahu uvedenom v § 334 ods. 4 Tr. por.; 9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1. až 7.

Dovolanie v predmetnej veci smeruje proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany z 15. marca 2010, č. k. 1T/133/2004 – 496, ktorým podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. bola sťažnosť obvineného D. K. proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany (vyššieho súdneho úradníka) zo 07. septembra 2009, č. k. 1T/133/2004 - 476 zamietnutá ako nedôvodná.

Rozhodnutie o povinnosti obvineného, právoplatne uznaného za vinného, nahradiť štátu vyplatenú odmenu a náhradu ustanovenému obhajcovi nie je rozhodnutím vo veci samej. Iba takéto súdne rozhodnutia vo veci samej a nie právoplatné rozhodnutie o povinnosti obvineného nahradiť štátu vyplatenú odmenu a náhradu ustanovenému obhajcovi (§ 555 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) sú napadnuteľné dovolaním, vzhľadom na výklad pojmu vec v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por.

Z dôvodu nesplnenia jednej zo základných procesných podmienok dovolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie meritórne nepreskúmal.

Dovolateľ nesplnil ani ďalšiu procesnú podmienku, a to povinnosť uviesť v dovolaní dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 374 ods. 2 Tr. por.), čo je inak odstrániteľná chyba, odôvodňujúca postup podľa § 379 ods. 1 Tr. por. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (neodstrániteľná chyba), dovolací súd upustil od postupu podľa § 379 ods. 1 Tr. por. a obvineného ani obhajcu obvineného nevyzval na odstránenie tohto nedostatku, nakoľko aj jeho prípadné odstránenie nemôže zvrátiť odmietnutie neprípustného dovolania.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky musel dovolanie obvineného D. K. podľa § 382 Tr. por. odmietnuť, použijúc uvedené ustanovenie analogicky, lebo výslovne neobsahuje dôvod odmietnutia dovolania v prípade, keď je toto neprípustné.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková